

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Asan/1/2018
Identifikačné číslo spisu: 3016200585
Dátum vydania rozhodnutia: 24.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3016200585.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a zo sudcov JUDr. Sone Langovej a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Ivan Hrebíček, IČO: 40 520 421, miesto podnikania: Dežerice 316, Bánovce nad Bebravou, zastúpený: JUDr. Marián Ševčík, CSc., advokát, Nezábudková 22, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100902/948088/2016/MH zo dňa 31.05.2016, konajúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/163/2016-30 zo dňa 26.09.2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa (pôvodne žalobcu) proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/163/2016-30 zo dňa 26.09.2017 z a m i e t a.

Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne podľa § 190 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 1100902/948088/2016/MH zo dňa 31.05.2016 a prvostupňového administratívneho rozhodnutia Colného úradu Trenčín č. 335795/2016 zo dňa 28.03.2016 ktorým bola žalobcovi podľa § 16b ods. 2 písm. a/ zákona č. 289/2008 Z.z. o používaní elektronickej registračnej pokladnice a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu spáchania správneho deliktu (ďalej len „zákon č. 289/2008 Z.z.“) uložená pokuta vo výške 660,- eur za správny delikt podľa § 16a písm. a/ zákona č. 289/2008 Z.z., ktorého sa žalobca dopustil tým, že dňa 28.03.2016 v prevádzke: bufet Drevenica, A. Hlinku, 957 01 Bánovce nad Bebravou pri uskutočnení kontrolného nákupu nezaevidoval tržbu v elektronickej registračnej pokladnici bez zbytočného odkladu po jej prijatí za tovar: 1 x cigarety Marlboro v sume 3,70 eur, pričom bol povinný tak urobiť v súlade s ustanovením § 3 ods.

1 zákona č. 289/2008 Z.z. a súčasne podľa § 16b ods. 7 zákona č. 289/2008 Z.z. mu uložil zákaz predávať tovar alebo poskytovať služby, na ktoré sa vzťahuje povinnosť používať elektronickú registračnú pokladnicu na predajnom mieste na 12 hodín od okamihu odovzdania tohto rozhodnutia žalobcovi.

2. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že preskúmané rozhodnutia orgánov verejnej správy, vrátane ich postupu, ktorý predchádzal ich vydaniu, sú v súlade so zákonom, keďže majú oporu vo vykonanom dokazovaní a v riadnom právnom posúdení náležite zisteného skutkového stavu. Zákon č. 289/2008 Z.z. a ani zákon č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 563/2009 Z.z.“) neukladá žalovanému a Colnému úradu poučovať o možnosti ich súdneho prieskumu, tak ako to namietal žalobca. K námietke nevypočutia žalobcu alebo jeho zamestnankyne krajský súd uviedol, že objasnenosť veci bola dostatočná a doplnenie dokazovania požadovaným výsluchom nebolo potrebné. Zamestnankyňa žalobcu pred vydaním prvostupňového rozhodnutia dostala priestor na vyjadrenie. Ohľadom námietky týkajúcej sa nepreukázania sa zamestnancov správny súd uviedol, že z vyjadrenia zo dňa 12.04.2016 vyplýva, že po vykonaní kontrolného nákupu sa zamestnanci Colného úradu preukázali služobnými preukazmi a oznámili, že vykonali kontrolný nákup. Krajský súd tiež uviedol, že žalovaný sa riadne vysporiadal aj s tvrdením, že v deň vykonania kontroly nemal otvorený žiaden podnik, keďže jeho obranu vyvracia prehľadová uzávierka z daného dňa, kde boli zaznamenané obraty v hodnote 10,10 €. Na záver poukázal na obsah zápisnice o miestnom zisťovaní, v ktorej bol riadne zaznamenaný priebeh miestneho zisťovania a všetky podstatné zistené skutočnosti, ktoré dovoľovali správnomu orgánu rozhodnúť vo veci samej.

II.

3. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote kasačnú sťažnosť, v ktorej namietal, že Krajský súd v Trenčíne porušil v konaní a pri rozhodovaní zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

4. Žalobca má za to, že súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil zákonnosť, resp. nezákonnosť rozhodnutia žalovaného, keď žalovaný podľa názoru žalobcu v napadnutom rozhodnutí správne nepoučil žalobcu ako účastníka konania v tej súvislosti, že žalobca má právo domáhať sa preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia na príslušnom súde Slovenskej republiky, a to odvolaním sa na ustanovenia zákona č. 289/2008 Z.z. a na ustanovenia zákona č. 563/2009 Z.z., ktoré neukladajú Colnému úradu a žalovanému poučovať o tejto možnosti. Žalobca v kasačnej sťažnosti trvá na tom, že rozhodnutie žalovaného je nezákonné.

5. Ďalej žalobca v kasačnej sťažnosti namietal, že zo strany Krajského súdu v Trenčíne nebola predmetná žaloba vyhodnotená správne a že krajský súd sa dostatočne nevysporiadal so všetkými tvrdeniami žalobcu, pričom posudzoval vec jednostranne v prospech žalovaného a rozhodol len na základe tvrdení príslušného Colného úradu uvedených v administratívnom spise. Na záver poukázal na svoj návrh na vypočutie pracovníčky žalobcu.

6. Žalobca sa vo svojej kasačnej sťažnosti domáha, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26.09.2017 č. k. 11S/163/2016-30 zruší a vec vráti krajskému súdu na ďalšie konanie. Taktiež aby žalobcovi priznal Najvyšší súd Slovenskej republiky trovy konania v rozsahu 100%.

III.

7. Žalovaný vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že súd sa vo svojom rozsudku vysporiadal so všetkými podstatnými námietkami uvádzanými v žalobe, svoje rozhodnutie riadne zdôvodnil a rozsudok, ako aj postup súdu spĺňa všetky náležitosti, ktoré sú vyžadované Správnym súdnym poriadkom.

8. Ďalej vo svojom vyjadrení uvádza, že skutkové a právne okolnosti daného prípadu uvádzané žalobcom v kasačnej sťažnosti v zásade predstavujú opakované tvrdenia, ku ktorým sa žalovaný už podrobne vyjadroval jednak v napadnutom druhostupňovom administratívnom rozhodnutí žalobcu zo dňa 31.05.2016, ako aj vo - vyjadrení k žalobe č. 1589479/2016 zo dňa 05.10. 2016 a - vyjadrení k Stanovisku žalobcu zo dňa 24.10.2016 č. 1281955/2017 zo dňa 16.08.2017.

9. K bodu 2 kasačnej sťažnosti žalovaný poukazuje na ustanovenie § 440 ods. 2 zákona SSP podľa ktorého, ak ide o dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g), tento sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom (takéto vymedzenie v predmetnom prípade). Podľa názoru žalovaného bod. 2, kde sa žalobca odvoláva na nesprávne právne posúdenie rozhodnutia žalovaného, nie je vymedzený tak, ako to požaduje § 440 ods. 2 SSP.

10. Žalovaný navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa zo dňa 13.11.2017 proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/163/2016-30 zo dňa 26.09.2017 zamietol a sťažovateľovi náhradu trov kasačného konania nepriznal.

IV.

11. V stanovisku k vyjadreniu žalovaného zo dňa 14.12.2017 žalobca uviedol že zotrúva na svojich tvrdeniach uvedených v kasačnej sťažnosti zo dňa 23.10.2017. Zdôraznil, že správne orgány ho mali poučiť o možnosti súdneho preskúmania administratívnych rozhodnutí. Uviedol, že je potrebné, aby správny orgán úplne poučil účastníka konania o tom, na ktorý orgán a v akej lehote možno podať opravný prostriedok. Takisto správny orgán musí podľa sťažovateľa uviesť vecne a miestne príslušný súd podľa § 9 a nasl. SSP. Podľa § 47 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) poučenie o odvolaní (rozklade) obsahuje údaj, či je rozhodnutie konečné alebo či sa možno proti nemu odvolať (podať rozklad), v akej lehote, na ktorý orgán a kde možno odvolanie podať. Poučenie obsahuje aj údaj, či rozhodnutie možno preskúmať súdom.

V.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“, „kasačný súd“) vychádzal zo skutkového stavu, ktorý podrobne v odôvodnení rozsudku popísal krajský súd, preto pre účastníkov konania známe fakty a skutočnosti nebude nadbytočne opakovať a len v stručnosti z neho vyberá nasledovné:

14. Z obsahu pripojeného súdneho a administratívneho spisu kasačný súd zistil, že zo zápisnice o miestnom zisťovaní zo dňa 28.03.2016 vyplynulo, že v predmetný deň kedy v čase od 10.45 hod. do 12.15 hod. zamestnanci Colného úradu vykonali miestne zisťovanie u žalobcu v prevádzke Bufet Drevenica na Ul. A. Hlinku v Bánovciach nad Bebravou za prítomnosti jeho zamestnankyne O. C., kedy vykonali kontrolný nákup cigariet MARLBORO v hodnote 3,70 €, ktorý nebol zaevidovaný v elektronickej registračnej pokladnici (ďalej len „ERP“) a nebol im vydaný pokladničný doklad z ERP. Ako dôvod nezaevidovania hotovosti prítomná predavačka uviedla, že si to do pokladne dohadzuje priebežne. Taktiež bola zistená zhoda medzi hotovosťou v ERP vo výške 10,10 € a údajom z prehľadovej uzávierky.

15. Bezprostredne po kontrolných zisteniach, na základe ktorých mal Colný úrad za preukázané, že

konaním žalobcu došlo k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 16a písm. a) zákona č. 289/2008 Z.z., Colný úrad vydal na mieste rozhodnutie o uložení pokuty 660,- € a zákaze predaja tovaru na dobu 12 hodín od okamihu odovzdania tohto rozhodnutia, ktoré bolo doručené do rúk O. C. dňa 28.3.2016 o 12,15 hod.

16. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 289/2008 Z.z. podnikateľ je povinný evidovať tržbu v elektronickej registračnej pokladnici alebo vo virtuálnej registračnej pokladnici bez zbytočného odkladu po jej prijatí; túto povinnosť nemá podnikateľ ktorý je v likvidácii alebo na ktorého bol vyhlásený konkurz, okrem podnikateľa, ktorý pokračuje v prevádzkovaní podniku po vyhlásení konkurzu.

17. Podľa § 16a písm. a) zákona č. 289/2008 Z.z. správneho deliktu sa dopustí ten, kto nepoužil elektronickú registračnú pokladnicu alebo virtuálnu registračnú pokladnicu na evidenciu tržby podľa § 3 ods. 1 alebo prijme tržbu na základe dokladu vyhotoveného elektronickou registračnou pokladnicou, ktorý nie je pokladničným dokladom.

18. Podľa § 16b ods. 2 písm. a) zákona č. 289/2008 Z.z. daňový úrad alebo colný úrad uloží pokutu pri každom ďalšom zistení porušenia podľa § 16a písm. a) až f), j), s) a t) od 660 eur do 6 600 eur.

19. Podľa § 16b ods. 3 veta prvá a druhá zákona č. 289/2008 Z.z. pokuty podľa odsekov 1 a 2 sa ukladajú na mieste rozhodnutím. Pokutu rozhodnutím na mieste uloží ten colný úrad alebo daňový úrad, ktorý správny delikt zistil.

20. Podľa § 16b ods. 4 zákona č. 289/2008 Z.z. rozhodnutie o uložení pokuty na mieste podľa odseku 3 sa odovzdá osobe, s ktorou sa o zistení porušenia tohto zákona spísala zápisnica; takéto odovzdanie sa považuje za doručenie podnikateľovi do vlastných rúk podľa osobitného predpisu, a to aj ak osoba, s ktorou bola spísaná zápisnica, odmietne rozhodnutie o uložení pokuty na mieste prevziať. Proti rozhodnutiu o uložení pokuty na mieste možno podať odvolanie, ktoré nemá odkladný účinok. Pokuta je splatná do troch pracovných dní od doručenia rozhodnutia o uložení pokuty na mieste a možno ju zaplatiť aj v hotovosti.

21. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 289/2008 Z.z. v konaní o sankciách a pri vymáhaní pokút sa postupuje podľa osobitného predpisu, 19) zákon č. 563/2009 Z.z. v znení zákona č. 331/2011 Z.z. ak § 16b neustanovuje inak.

22. Sťažovateľ namietal, že žalovaný ho správne nepoučil, že má právo domáhať sa preskúmania zákonnosti administratívnych rozhodnutí na správnom súde. Kasačný súd uvádza, že na predmetné konanie sa nevzťahuje Správny poriadok, na ktorý poukazoval žalobca. V zmysle § 17 ods. 3 zákona č. 289/2008 Z.z. sa v tomto administratívnom konaní postupuje podľa zákona č. 563/2009 Z.z., ktorý neustanovuje povinnosť poučovať účastníkov konania o možnosti preskúmania administratívnych rozhodnutí správnym súdom. Náležitosti administratívneho rozhodnutia sú upravené v § 63 zákona č. 563/2009 Z.z. Náležitosti poučenia, na ktoré poukazoval žalobca (bod 11 tohto rozsudku) vyplývajú zo Správneho poriadku, ktorý sa na prejednávany prípad neaplikuje ani subsidiárne. Navyše sťažovateľ si aj nesprávne vyložil predmetné ustanovenie, keďže v zmysle § 47 ods. 4 Správneho poriadku nevyplýva správnym orgánom povinnosť poučovať žalobcu o vecne a miestne príslušnom súde podľa § 9 a nasl. SSP.

23. Sťažovateľ poukázal na svoj návrh na vypočutie jeho pracovníčky, ktorá mala svojou výpoveďou prispieť k správne zisteniu skutkového stavu. Kasačný súd uvádza, že pracovníčka žalobcu sa mala možnosť vyjadriť hneď počas vykonávanej kontroly dňa 28.03.2016, tak ako to vyplýva zo Zápisnice o miestnom zisťovaní. Žalobca ani v podanom odvolaní v rámci administratívneho konania a ani v podanej žalobe a kasačnej sťažnosti nespochybnil skutkový stav, tak ako bol zistený v rámci vykonanej kontroly. Nepredložil žiaden dôkaz o tom, že kontrola mala prebehnúť inak, než ako je uvedené v predmetnej zápisnici. Z uvedeného dôvodu nebolo potrebné vykonať výsluch zamestnankyne žalobcu, tak ako to navrhoval žalobca v konaní pred súdom.

24. Kasačná sťažnosť je inštitútom mimoriadneho opravného prostriedku. Z tohto dôvodu je jej podanie ponímané na konkrétnom tvrdení sťažovateľa o pochybení krajského súdu v konaní. Právny dôvod kasačnej sťažnosti musí byť presne vymedzený. Súd nemôže z vlastnej iniciatívy za sťažovateľa nahradiť žalobné dôvody, ani sám nevyhľadáva ďalšie možné vady napadnutého rozhodnutia. Nie je možné ponechať na kasačný súd, aby si domyslel, aké námietky a výhrady má sťažovateľ proti napadnutému rozhodnutiu krajského súdu, aby si z predchádzajúcich vyjadrení vybral skutočnosti, ktoré sťažovateľ vytýka konaniu pred krajským súdom.

25. Kasačný súd na väčšinu väd konania a rozhodnutia krajského súdu, ktoré sú obsiahnuté v jednotlivých dôvodoch kasačnej sťažnosti, neprihliada ex offo, ale sťažovateľ ich musí v kasačnej sťažnosti uviesť a právne odôvodniť. Z úradnej povinnosti kasačný súd prihliada len na také vady, ktoré predstavujú nedostatok niektorej z podmienok konania (vady zmätočnosti podľa § 440 ods. 1 písm. a/ až d/) a na také vady, ktoré majú za následok závažné porušenie ústavných práv sťažovateľa (§ 440 ods. 1 písm. e/). (Baricová, J., Fečík, M., Števíček, M. Filová, A. a kol.: Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava, C.H.Beck, 2018, s. 1619)

26. Okrem námietky, týkajúcej sa nepoučenia žalobcu o možnosti súdneho prieskumu správnym súdom a návrhu na vypočutie zamestnankyne žalobcu, sťažovateľ žiadne konkrétne vady konania pred krajským súdom a napadnutého rozsudku krajského súdu neuviedol, preto sa kasačný súd nemohol zaoberať jeho všeobecnými námietkami, že v konaní pred krajským súdom došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, keďže neuviedol v čom konkrétne krajský súd porušil jeho právo na spravodlivý proces a kasačný súd si za sťažovateľa nemôže domýšľať dôvody nezákonnosti rozhodnutia krajského súdu. V konaní pred krajským súdom sa nevyskytli také vady, na ktoré by kasačný súd bol povinný prihliadať ex offo.

27. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcu vznesené v kasačnej sťažnosti za nedôvodné, a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

28. O trovách kasačného konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

29. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.